

Rigeledes kan en af et Vidne under Forundersøgelsen afgiven Forklaring tillædes oplæst, naar det godtgjøres, at den Anklagede forsætlig har bevirket Vidnets Udeblivelse under Hovedforhandlingen.

§ 192.

Rapporter fra Politiets Embedsmænd og Betjente oplæses ikke, men deres Indhold kan alene godtgjøres ved at fremstille de Paagjældende som Vidner, medmindre de samme Betingelser ere tilstede, som gjøre Oplæsning af en Vidneforklaring tilstedelig (ifr. § 191). Rigeledes maa, naar en af Parterne finder det nødvendigt, Bevis føres for det under Høvsundersøgelse og Beslaglæggelse Fremkomne ved at føre som Vidner de Personer, som have foretaget den paagjældende Forretning eller været tilstede ved samme som Vidner.

§ 193.

Med Hensyn til Syns- eller Skjønsmænds Møde og Afhørelse forholbes som med Vidner.

Dog kunne de, der i Forening have afholdt en Forretning, afhøres under Eet, ligesom og Formanden kan lade dem, inden deres Erklæring modtages, aftræde for at raadslaae om dem forelagte Spørgsmaal.

Syns- og Skjønnsforretninger, der ere afholdte under Forundersøgelsen, kunne ved Hovedforhandlingen oplæses, og dernæst, efter foregaaende Formaning og Advarsel mod Meened, bekræftes med Ed, hvilken gaaer ud paa, at Forretningen er udført med Samvittighedsfuldhed og efter bedste Overbevisning.

Syns- eller Skjønsmænd, som en Gang for alle ere tagne i Ed som saadanne, blive ikke paa ny at edfæste, men have at foretage den paagjældende Forretning eller bekræfte Rigtigheden af en allerede afholdt Forretning i Hensind til den forhen aflagte Ed.

§ 194.

Retten's Formand kan, naar han dertil finder tilstrækkelig Anledning, tillalde andre eller flere Sagkyndige som Syns- eller Skjønsmænd, og forsaavidt det maatte være nødvendigt, af denne Grund udsætte Hovedforhandlingen i Sagen.

§ 195.

Formanden kan af egen Drift, eller ifølge Indstilling af den offentlige Anklager, forsaavidt det, der ved Undersøgelsen er oplyst, ikke ansees for tilstrækkelig veilevende, lade Retten (Nævningerne derunder indbefattede) besee og undersøge Gjerningsstedet eller de Gjenstande, der kunne give Oplysning om Forbrydelsen, og han foranstalter det Fornødne for, at det kan skee.

§ 196.

Alle Dokumenter, som skulle benyttes under Hovedforhandlingen, skulle fremlægges og forsaavidt dertil er Anledning, oplæses. Rigeledes maae alle andre Gjenstande, som ere af Bigtighed med Hensyn til Sagens Oplysning, saavidt muligt bringes tilstede i Retten og forevises den Anklagede samt de Vidner, som desangaaende skulle afgive Forklaring.

§ 197.

Naar Overanklageren har endt sin Bevisførelse og dertil knyttet de Bemærkninger, hvortil den maatte give Anledning, kan den Forurteede faae Ordet med Hensyn til den af ham nedlagte Erstatningspaastand, ligesom han i Henseende til dette Punkt kan føre yderligere Bevis efter de i det Foregaaende givne Regler. Den Forurteede kan lade sit Tarn varetage af en Sagsfører.

§ 198.

Dernæst gives Ordet til den Anklagede eller dennes Forsvarer. Forsaavidt der fra den Anklagedes Side ønskes ført noget Bevis, iagttages de ovenfor givne Forrifter.

§ 199.

Overanklageren kan derefter atter tage Ordet, og, om fornødent, føre yderligere Bevis, men Anklagede har det sidste Ord. Og saa naar hans Forsvarer allerede har taget til Gjenmæle mod det fra Overanklagerens Side senest Fremkomne, kan Anklagede selv tilføie de Bemærkninger, hvortil han finder Anledning.

§ 200.

Viser det sig under Hovedforhandlingen, at der ved Vidner eller paa anden Maade kan